

Lynnerup Nielsen: Jeg kan på min gruppes vegne give vor tilslutning til de ændringer, som er foreslået af ministeren, og som er tiltrådt af hele udvalget, ændringsforslagene nr. 1, 2, 3, 4, 5, 7 og 8. Vi betragter den lille afpudsning af loven, som udvalget og ministeren har kunnet samles om, som et fremskridt, og vi mener også, at disse ændringsforslag kan tjene til en forbedring og klargørelse af hele loven. Ved ændringsforslag nr. 3 til § 38 bestemmes det nu, at i lygtetændingstiden må på hovedvej parkering kun ske i højre side. Vi kunne have ønsket, at denne højreparkering også skulle finde sted udenfor de egentlige lygtetændingstider, men vi kan jo betragte den lille ændring, som her er foretaget mellem anden og tredje behandling, som et skridt henimod vort synspunkt på dette område, som et skridt mod en højreparkering.

De øvrige foreslåede ændringer er faktisk redaktionelle ændringer, som vi som sagt kan stemme for, ligesom jeg også kan stemme for den lille ændring, som den højtærede justitsminister har foreslået til § 70, hvorefter ordet „forsvarlig“ ændres til „fuldt betryggende“.

Derimod kan mit parti naturligvis ikke stemme for ændringsforslag nr. 6 til § 73, som er stillet af udvalgsflertallet.

Det går ud på, som det hedder i betænkningen, at antallet af køretøjer bestemt til erhvervsmæssig personbefordring ikke skal kunne begrænses af kommunalbestyrelsen. Jeg kan henholde mig til, hvad jeg herom har sagt ved lovforslagets anden behandling; vi mener, det er en meget uheldig ordning, og vi mener, den vil have mange uheldige følger, og at en sådan ordning hurtigt vil vise sig dårlig for ikke at sige helt umulig.

Det forekommer mig, at det såvist ikke kan tjene noget fornuftigt liberalistisk synspunkt fremover at indføre denne junglens kamp i færdselsordningen, og hvis ordningen gennemføres, tror jeg også, at den tid ikke ligger langt fremme, hvor færdselsloven på dette specielle område må tages op til fornyet overvejelse. Jeg er heller ikke sikker på, at vi ikke let risikerer, hvis den af flertallet foreslåede ændring vedtages, at mange chauffører forlader faget og søger sig anden beskæftigelse. Vi ser med betænkelighed på, at der kunne ske

ting, som byen og hele erhvervet ikke kan være tjent med, og som går ud over hensynet til sikkerheden.

Ordningen vil efter vor opfattelse virke skadelig for erhvervet og for publikum, og vi tror heller ikke, den er betryggende for færdselssikkerheden på gader og veje.

Den kommunistiske gruppe vil derfor, som vi gjorde ved anden behandling, stemme imod flertallets ændringsforslag.

Tholstrup: Udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. Victor Gram, gav udtryk for en vis ængstelse for følgerne af at give fri næring på dette område. Jeg synes, det er en forskruet indstilling, og at man maler en vis mand på væggen uden at have grund til det.

Jeg er blevet ringet op fra droskechaufførernes klubber og af lillebilfolk, som har spurgt, om vi ikke kunne tænke os at stemme for en begrænsning af tilgangen til erhvervet udfra den betragtning, at det ellers ville medføre, at en hel mængde privatpersoner ville køre erhvervskørsel lørdag og søndag. Dette er imidlertid ikke muligt, uden at de skal køre rundt i deres daglige arbejde med en vogn, hvorpå der står „Lillebil“, og det er dog et spørgsmål, hvor mange der har lyst til det. Lad os tænke os en handelsrejsende; skulle han have lyst til at køre rundt i sin vogn med ordet „Lillebil“ påmalet med store bogstaver og med sit fotografi inde i vognen, og hvad nu den højtærede justitsminister kan finde på, og være privatmand med en sådan vogn de 5 dage om ugen og være lillebil om søndagen? Jeg tror ikke på det.

De dårlige erfaringer, man havde, og som droskefolk henviser til, stammer fra de fortvivlede år med den store arbejdsløshed i 20'erne, hvor selv mekanikere var arbejdsløse. Dengang var det muligt med et par hundrede kroner i udbetaling at erhverve sig en bil og nedsætte sig som lillebilvognmand. Dels skal der mange flere penge til i dag, dels er der ikke ledighed i mekanikerfaget, og det er der heller ikke udsigt til at der bliver i mange år, idet tilgangen til faget er altfor lille til at dække det nødvendige behov. Endelig er det at være lillebil- og droskechauffør ikke særlig misundelsesværdigt; det er natarbejde, det er arbejde lørdag og søndag aften, noget, alle menne-